

חג הסוכות

שמחת תורה

עלון מס' 591

בס"ד

בית זכריה

תורה וחסד

סבא רבא מו"ר סאלם בכמו"ר מתנא זכריה זצוק"ל זיע"א ראב"ד ביד"א בתימן נפ' ח' סיון

בכמו"ר צאלח בכמו"ר סאלם זכריה זצוק"ל זיע"א אב"ד ביד"א נפ' כ' אדר

בכבוד אבי ועט"ר מו"ר עובדיה בכמו"ר צאלח זכריה זצ"ל נפ' ו' אייר

בכבוד אמי מורתי מרים בת צאלח זכריה זצ"ל נפטר ח' ניסן

עורך העלון: מאיר זכריה

חג הסוכות							
עיר	כניסה	יציאה	ר"ת	ס"ז קר"ש א'	ס"ז קר"ש ב'	שעות קיץ	שנה י"ב
ירושלים	17:56	19:07	19:50	8:54	9:29	12:33	18:35
תל אביב	18:13	19:09	19:46	8:55	9:31	12:35	18:32
חיפה	18:16	19:09	19:48	8:54	9:30	12:34	18:34
באר שבע	18:13	19:09	19:48	8:56	9:31	12:35	18:32

שמחת תורה

ירושלים: 17:47 תל אביב 18:04 חיפה 18:06 באר שבע 18:04

צאת השבת והחג: ירושלים 18:58 תל אביב ובאר שבע 19:00 חיפה 18:59 ר"ת 19:37

תזכו לשנים רבות נעימות וטובות

מוקדש לכבוד הצדיק רבי משה יעקב רביקוב זצ"ל 'הסנדלר הקדוש' כב תשרי

אתרוג של אמונת חכמים

סיפור

המעשה, שאירע בימי צעירותו של מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל זיע"א. יעיד אף הוא כאלף עדים על כוחה של אמונת חכמים, כמו גם על הערצתם של עולי פרס למרן, מאז ומעולם. הדבר אירע ביום הושענא רבא, אחרי תפילת מוסף, מתפללי בית הכנסת "בורוכוב" שבשכונת הבוכרים לא מיהרו ללכת לבתיהם. אמנם עיפיים היו, לאחר לילה ארוך של לימוד תורה, אך בבית הכנסת נערכה מכירה מרתקת, שאיש לא יכול היה להישאר אדיש לגביה. מרן יושב במקומו הקבוע, פניו מאירות כחמה, ראשו עטור בטלית, והוא שקוע בלימוד תורה, כבכל רגע ובכל שעה מחייו.

והנה, הגבאי עולה אל התיבה, אוחז בידיו אתרוג יפהפה, מהודר בתכלית ההידור, ומפיו נשמעת ההכרזה הנרגשת הבאה: "מורי ורבותי! האתרוג שאני אוחז ביד, הוא אתרוגו של חכם עובדיה! הריני להודיעכם, כי מי שיציע את הסכום הגבוה ביותר, יזכה באתרוגו של הרב, וההכנסות קודש לטובת בית הכנסת". "ומי שיזכה באתרוגו של חכם עובדיה", "בעזרת ה', יהיה לו בן תלמיד חכם גדול, אולי אפילו גאון כמו חכם עובדיה..."

התרגשות חלפה בקהל, המתפללים, בני עדת פרס ברובם, העריצו את מרן הערצה גמורה. אמנם מרן היה באותה עת צעיר לימים, כבן שלושים וחמש, אולם כבר אז הלכו אחריו תלמידיו באש ובמים.

איש מן המתפללים לא נחשב לעשיר או אמיד, ותושבי ירושלים של אותם ימים סבלו דווקא מעוני וממחסור, אולם הדבר לא הפריע להם לעשות כל מאמץ על מנת לזכות באתרוג המופלא. "עשר לירות!" הכריז, "עשרים לירות!" הכריז חברו. ואילו השלישי הגביה את המחיר לשלושים לירות! סכום עתק באותם ימים.

הגבאי אוחז באתרוג היקר, כשהוא מדרבן את הקהל "נו, מורי ורבותי. כל המוסיף – מוסיפים לו! כן ירבה וכן יפרוץ. רבותי, הלא מי שיזכה באתרוג של הרב, יזכה לבן תלמיד חכם!"...

לאחר דקות ארוכות הסתיימה המכירה, כשידו של אחד המתפללים, צורף ושמו מאיר, על העליונה. הוא נמנה על שומעי לקחו הנאמנים של מרן, והיה מוכן לשלם עבור אתרוגו כמעט כל הון

אור החיים

אלא הם מועדי ששת ימים וגו'.

פירוש אלא שהם שבתות הם מועדי, מועדים שקבע הבורא ואינם בגדר השתנות. והזר לומר אלא מועדי ה' מקראי קודש אשר הרשיתי אתכם שתקראו אותם אתם, בחודש הראשון וגו' פסח שבועות ראש השנה יום כיפור סוכות, אלו אין קדושתם אלא על פי ישראל.

איך לא לשמוח ולרקוד על תורה שיקרה מפנינים

מסופר על הרב שלמה בהר"ן זצ"ל. שהיה תופס ספר תורה ורוקד עמו כל היום כולו, עד הערב. שאלוהו, כיצד אתה עושה כך? השיב: אם היו נותנים לאדם מזוודה מלאה זהב, וכי לא היה תופס אותה כל היום ושמה? קל וחומר ספר תורה שיקרה היא מפנינים, שצריך האדם לתפוס אותה בלי להניחה, ולשמוח ולרקוד עמה, וזה שנאמר (ישעיה מ לא): "וקו"י ה' יחליפו כח" הקב"ה נותן את הכח, ואנו צריכים לקבל עלינו קבלה לכל השנה ללמוד את התורה באהבה ובשמחה.

מסופר על הגאון מוילנא זצ"ל. שהיה מקיף לפני הספר תורה בשמחה רבה, ומספק ומרקד, מפזז ומכרכר בכל עוז, עד שהיו פניו בוערות כלפיד אש. (מעשה רב ס' רכב)

פתגמי חסידים

אמר רבי אלימלך מליז'נסק זצ"ל: ניתנה התורה באש, כדי שנדע לקיימה באש של התלהבות ומסירות נפש.

מילי דבדיותא

שאלה: למה פיל שוחה על הגב? תשובה: כי הוא לא רוצה להרוס את הנעליים.

חכמת חיים

הלואי שאנשק ספר תורה באותה מידה שנשק הבעש"ט לתינוקות של בית רבן (המגיד ממזריץ)

ענייני רפואה – חומוס

החומוס משפר את מצב הרוח ואת מערכת העצבים. גרגרי החומוס עשירים בחומצה פולית, החיונית לבניית דנ"א וחומצות אמינו.

מזל טוב

ר' צדוק יחיאל ורעיתו בהולדת הנין ר' ארז יחיאל ורעיתו להולדת הנכד. ר' יניב ורד להולדת הנכד לאחותי חמוטל תחי' להולדת הנכד ר' שלמה ומורן יחיאל להולדת הבן

אלעד כהן ותזמורתו

חתונות, בר מצוות, דינרים, הילולות, הנחיות ברמה הגבוהה ביותר פלאפון 050-4446151

לרפואה שלימה: שולמית בת חיים. הרב יפת שליט"א בן חנה. ציון בן חנה. שלום בן זיהרה. מנשה בן ברכה. משה בן חיים. אהרון בן חיים. הרב שלמה יוסף בן חממה יונה. הרב אהרון בן חממה יונה. ינון ב"ר עובדיה. מאיר בן עיישה. הרב שלום ב"ר בן חממה סעידה. הרב ישעיהו בן נעמי. נסים בן לבנה. אלון בן מזהד. אברהם בן שרה. סימי רחל בת טובה. אביבה רבקה בת חיים. נחמה עליזה בת חיים. סגולה בת שרה זהרה. יונה בן אסתר איטה. פרידה לאה בת צילה. לולו לאה בת אדל. אירן בת גוהר. טובה גיטל בת צפורה חיה. רותי בת די"ז. אורלי בת סעדה ברכה. אוהד בן מירב. דוד יאיר בן סמרה. עמרם בן חדוה. ניסן בן צפורה סוניה. רות בת די"ז. שלמה מסעוד בן חנה שראפת. אורה בת מרגלית.

לדיווג הגון: נתנאל צבי בן יהודה. דוד בן פלורה. יאיר ב"ר יהודה. יוסף חי בן גאולה. תמיר בן מרים. אליהו בן אורלי. ליסוף יוסף בן עופרה. מרגלית בת מרים. לירון שירה בת עופרה. טליה בת יניב. מוריה בת איילת. אורית רבקה בת רחל. אביבה בת אורה. רינה בת אורה. ישראל בן רותי. אביגיל בת אורלי. אורית בת איילת. אורי בן רות. חיים מרדכי בן מרים. מעם דוד בן מירב. אורית רבקה בת רחל. ישראל בן רות. פנחס בן איטה רבקה.

להצלחה בכל: הרב אריה מכלוף בן אסתר. אביחי ב"ר עובדיה. אורן דוד בן סימי רחל. יהודה ב"ר עובדיה. יניב בן אביחי. מאיר בן לולו לאה. נסים בן לולו לאה. סעידה בן שושנה. שמעון בן סאלם. ויקטור חיים בן חדוה. יוני יהונתן בן חנה. יפה איווט בת שמחה. אסתר ב"ר עובדיה. ציפורה בת שרה. מאי בת שרון. אלה שרה בת מאי. תמר רבקה בת מאי. שיר אביגיל בת מאי. דורית בת תמר. אלעזר בן לאה. רות בת מזל.

לזרע של קיימא: שילה בן ברכיה וחני ב"ר בנימין. אברהם בן ויקי יהודית בת אסתר. נעמה בת צפורה ומאיר בן רבקה. מאיר בן רות ובתיה אודליה חן בת אורה.

קונים אצל מזרחי – מוצרי חשמל וחלפים מקוריים

טכנאי מוצרי חשמל ומכירת חלקים למכוניות כביסה, מקררים, מיכשים תנורים, ומדיחיהם.

חלקי פלסטיק מגירות מדפים למקררים. כפתורים, חצובות, רשתות ותבניות לתנורים.

054-8478200 03-5703465 טלפון

ניתן להקדיש להצלחה, לרפואה, ולעילוי נשמת, ולהשתתף בהוצאות העלון

ניתן לקבל את העלון במייל meirze645@gmail.com ובאתר לדעת נט

תגובות הארות והערות ניתן ליצור קשר: 03-6193671 מס' הפלאפון 050-9400202

ניתן לתרום לעלון בביט שמספרו 050-7322202 כדי שנוכל להמשיך להפיץ את העלון

שבעולם. אכן, מחיר יקר שילם. שלוש משכורות חודשיות שלשל מכיסו לידו של הגבאי!

"זכיתי! זכיתי!" הרהר מאיר הצורף בדמעות, ואצבעותיו רעדו כאשר הגבאי העביר לידיו את האתרוג עליו בירך מרן במשך ימי חג הסוכות. הוא נשק לאתרוג בחיבה, כפי שמנשקים טלית ותפילין, ובהרימו את עיניו המלאות מדמעות לשמים מלמל תפילה חרישית: "ריבונו של עולם, תזכה אותי בבן תלמיד חכם! אנא, ריבונו של עולם בבקשה"...

אתרוגו של מרן הובל אחר כבוד לבית המשפחה, ושם קיבלה אותו אם המשפחה לידיה האמונות. בחרדת קודש רקחה ממנו מרקחת נפלאה, וכל בני המשפחה התייצבו, לברך על האתרוג בכוונה מרובה. אמונת חכמים מילאה את ליבם.

ואכן, אמונת החכמים לא הכזיבה. שנה בדיוק וביום הושענא רבא, היום בו נרכש האתרוג המופלא, נולד בן נוסף למשפחה. שמו נקרא בישראל, "עובדיה", על שמו של מרן הנערץ...

עובדיה זה, היה לילד פלא. הוא הצטיין בלימודיו, והרנין את לב הוריו ומוריו. לאחר נישואיו התיישב על התורה ועל העבודה, וכעבור זמן מה ניגש למבחני הרבנות והדיינות. הוא עבר אותם בהצטיינות, ואם לא די בכך, הרי שאת מבחני הדיינות צלח בפרק זמן קצרצר ובלתי ייאמן של שנתיים בסך הכל!

תפילתו של האב התקבלה, עובדיה מכהן כיום כדיין מוערך באחת הערים החשובות בארץ ישראל... (סיפורם מבית אבא)

הלכות "סוכות" מפסקי שו"ע ומורינו ורבינו רבי עובדיה יוסף צדוק"ל

א. סוכה שיש בגגה קורת בטון ברוחב 32 ס"מ ומעלה, אסור לאכול תחת הקורה. והקורה פוסלת את הסוכה (חז"ע עמ' נא). אך אם רוחב הקורה פחות מ-32 ס"מ, אינה פוסלת את הסוכה. (שו"ע תרלב)

ב. קטן הצריך לאמו פטור מן הסוכה. אך קטן שאינו צריך לאמו כבן חמש שש אסור לתת לו לאכול פת או עוגה בשיעור של כביצה מחוץ לסוכה, וכן יש לחנכו לישון בסוכה (חז"ע עמ' קנב).

ג. בקידוש של שבת וחג יעמוד לקדש, ויברך "ליישב בסוכה" וישב, ויברך "שהחיינו" בסוף הקידוש ויטעם (חז"ע עמ' צה). ואם שכח לברך "שהחיינו" יכול לברך כל שבעת הימים.

ד. אין לברך ברכת "ליישב בסוכה" אלא אם כן אוכל פת בשיעור כביצה, או שקובע סעודתו על חמשת מיני דגן עוגות, או אפילו על תבשיל של חמשת מיני דגן כגון אטריות. אבל אם עושה קידוש ולא אוכל שיעור קביעות סעודה, אינו מברך ברכת "ליישב בסוכה". (חז"ע עמ' קלד).

ה. אין לקצר דרכו דרך הסוכה. ואם חייב לעבור דרך הסוכה, ישהה שם מעט, ומקיים בזה מצוות ישיבה בסוכה, ויוכל להמשיך בדרכו. ואם הדרך להגיע לבית היא דרך הסוכה וכגון שבנה את הסוכה בפתח הבית, אין זה נחשב כקיצור דרך, ומותר לו לעבור (שו"ע קנא ה חז"ע עמ' קסט).

ו. טוב להימנע מלהכניס גוי לסוכה. ובמקום צורך כגון שהגוי מטפל בזקן או חולה מותר (חז"ע עמ' קסט).

ז. צריך ליטול את הלולב בימין ואת האתרוג בשמאל, ואם החליף יצא בדיעבד. ובשעת ההקפות עדיף שיטול את הלולב והאתרוג שניהם בידו אחת (ילקו"י ארבעת המינים עמ' תקב, מעשה רב ממרן זיע"א). וישים שדרת הלולב כלפי פניו (חז"ע עמ' שנח).

ח. לא יהיה דבר חוצץ בין ידו לבין הלולב ומיניו, ואפילו טבעת שעל ידו צריך להסירה, וכן אם יש פלסטר על ידו צריך להסירו אא"כ קשה עליו מאוד (חז"ע עמ' תיז)

ט. במגן אברהם (הקדמה תרסד) כתב נהגו להיות ערים כל הלילה והטעם שבחצות הלילה הוא החיתום של ימי הדין, ועוד שידוע שלילה זה כנגד דוד המלך, ודוד המלך לא היה ישן בלילה.

י. ביום הושענא רבא לא יסתור סוכתו, אבל יכול להוציא ממנה את הכלים מן המנחה ולמעלה, ומתקן את הבית ליום טוב אחרון (ילקו"י סי' תרסו).

מושגי יהדות

מפי האחיין הרב הראל ב"ר אביחי זכריה שליט"א רב שכונה בראש העין

ומו"ץ בבית ההוראה 'אפיקי מים"

שמחת בית השואבה וניסוך המים

שמחת בית השואבה הייתה נערכת ברוב עם בבית המקדש בכל לילי חול המועד סוכות לרגל

שאיבת המים ממעיין השילוח וניסוכם על גבי המזבח. במשך כל השנה היו מנסכים יין על המזבח

עם הקרבת הקורבנות, ובשבעת ימי חג הסוכות בלבד היו מנסכים מים בנוסף לניסוך היין. במסכת סוכה מתאר התלמוד את גודל השמחה שהיו שמחים בשמחת בית השואבה, עד שאמרו חכמים: "מי שלא ראה שמחת ביתי השואבה, לא ראה שמחה מימיו". הלויים היו מנגנים בכינורות, בנבלים, במצלתיים, בחצוצרות ובכלי שיר רבים אחרים, כשהם עומדים על חמש עשרה המעלות שבין עזרת ישראל לעזרת נשים המקבילות לחמישה עשר שירי המעלות שבספר תהלים: גדולי ישראל, ראשי ישיבות, חברי הסנהדרין, חסידים, זקנים ואנשי מעשה, היו רוקדים ומשוררים לפני המון העם שהתכנס לראות בשמחת בית השואבה. שמחה זו קרויה "שמחת בית השואבה", על שם הכתוב (ישעיה יב, ג): "ושאבתם מים בששון", או לפי שמשם שואבים "רוח הקודש".

מצוות ניסוך המים לא מוזכרת בתורה, אך על פי מסורת החכמים היא "הלכה למשה מסיני".

(בגמרא תענית ב:) מובא כי רבי עקיבא דרש מצוה זו ממה שנאמר בפרשת קרבנות החג, ביום השישי "ונסכיה" ודרש כי בשני ניסוכים הכתוב מדבר, אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין. רבי יהודה בן בתירא אף מוסיף רמז לדבר זה מכך שישנו ייתור בפסוקים נוספים בפרשייה זו היוצרים את המילה מים. ביום השני נאמר "ונסכיהם" (מ"ם יתירה), בשישי "ונסכיה" (יו"ד יתירה, שכן בכל שאר הימים נאמר "ונסכה"), ובשביעי' - "כמשפטם" (מ"ם יתירה, שכן בכל שאר הימים נאמר כ"משפט").

בגמרא (ראש השנה טז.) מביא רבי עקיבא כי מטרת ניסוך המים היא לברך את מי השנה "מפני מה אמרה תורה 'נסכו מים בחג'? מפני שהחג זמן גשמי שנה הוא, אמר הקב"ה: נסכו לפני מים בחג, כדי שיתברכו לכם גשמי שנה". מדברי רבי עקיבא מובא כי ניסוך המים היה כעין "קורבן מים" מיוחד שנעשה כחלק מהתפילה לגשמי ברכה.

ניתן למצוא מקור קדום לניסוך המים כבר בימי שמואל הנביא. בספר שמואל (שמואל א ז א) מובא כי כאשר שמואל רוצה לעורר את העם לתשובה הם עולים למצפה ושם שואבים מים ושופכים אותם לפני ה'- "**וַיִּקְרְצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאָבוּ מִיָּם וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי ה' וַיְצוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חֲטָאוּנוּ לָהּ וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה**". המפרשים הסבירו כי מטרת שפיכת המים שם הייתה כסמל להתעוררות להזיל דמעה ולשפוך תפילה לפני ה' וכן כסימן הכנעה הרי אנו לפניך כמים הללו הנשפכים.

במסכת סוכה מתוארים ניסיונות של הצדוקים לשלול את מצוות ניסוך המים, אליה התנגדו כיוון שאינה נזכרת כפשוטה בתורה שבכתב אלא רק בתורה שבעל פה. בשל מחלוקת זו, קבעו חז"ל כי המצווה תעשה בפומביות ובחגיגיות רבה, כדי לשלול את דעתם של הצדוקים.

לדעת רש"י מצוות שמחת בית השואבה היא מדרבנן אלא שיש לה סמך מן הכתובים. ולדעת ר"י פרלא לרס"ג היא מצווה מן התורה.

לעילוי נשמת ולמנוחת נפש

מו"ר מתנא במו"ר סאלם זכריה צדוק"ל. מרן מו"ר הגאון עובדיה יוסף בן גורגיה צדוק"ל זיע"א. הצדיק משה יעקב ב"ר יוסף הכהן רביקוב צ"ל מרן מו"ר הגאון רבי שמעון ב"ר דוד בעדני צדוק"ל. הסבא צאלח במו"ר מתנא ז"ל. הר" זכריה במו"ר צאלח זכריה צ"ל. חיים בן יחיא והב ז"ל. ר' בנימין בן מנצור דעוס ז"ל. הרב זכריה בן חיים והב צ"ל. אלהיו בן צדוק אהרון ז"ל. אלהיו מגורי ז"ל ב"ר מרדכי ג"י. אלהיו בן חיים והב ז"ל. הרה"ג אריה ב"ר עזרי נדב צ"ל. הרב יפת ב"ר עובדיה עדני צ"ל. הרב נחמן מעווד בן דליה צ"ל. רבי עמוס כמוס חיים בן פורטונה צדוק"ל. הרב יהודה צוברי ב"ר מוסא צ"ל. הרב אהרן זאב בן דוד גרינפלד צ"ל. רבי פנחס ראובן בן מיליה צ"ל. ר' משה יעקב זכריה ז"ל ב"ר צאלח צ"ל. זכריה יחיא ב"ר דוד יעיש ז"ל. ר' שמעון ב"ר יוסף עראקי הכהן ז"ל. שמואל בן יפת סקעת ז"ל. הרה"ג רבי ברוך קרוץ הכהן בן נשרייה בייה צ"ל. הרה"ג בן ציון בן הרה"ג יצחק נשר צ"ל. צדוק בן מוסא.ז"ל. האדמו"ר אברהם ירחמיאל ב"ר דוד רבינוביץ צדוק"ל. **ר' שלום ב"ר עובדיה זכריה ז"ל**. יצחק בן צאלח מצנבר. ז"ל. הדסה ב"ר יצחק מצנבר ע"ה. סבתא רבא סעדי' ב"ר יוסף זכריה ע"ה. סבתא ברכה בת סעד מרחום ע"ה. יונה חממה בת יוסף והב ע"ה. עליה כדורה בת יחיא זכריה ע"ה. דודה לאה ב"ר עובדיה זכריה צ"ל. דודה שמס במו"ר סאלם זכריה צ"ל. סבתא שעס בת צאלח זכריה ע"ה. הד' מזל דעוס בת צאלח ע"ה. רחל בת חיים בן שמואל ע"ה. אחותי מירב ב"ר עובדיה ז"ל. ובתה מוריה ז"ל בת שלמה אנקונינה ג"י. גאולה בת בלור ז"ל. נור בת עודד זכריה ע"ה. אסתר בצלאלי ב"ר משה ז"ל . אסתר ב"ר יוסף דמארי ע"ה. ח'לימה בת מוסא ז"ל. רחל בת דוד חיים ז"ל.

הילולת המקובלים האדמו"רים והרבנים הצדיקים צצ"ל ט"ז עד כ"ב תשרי

טז. רבי משה זכות. רבי יחיא בדיחי. רבי אליעזר דמארי. **יז.** רבי רפאל אלשיך.רבי אהרן כהן טנג'י . הרבנית בת שבע קנייבסקי. ית. רבי נחמן מברסלב. רבי אברהם צאלח.רבי בצלאל רגנשבורג. רבי שלום כהן. יט. רבי אלהיו מוילנא. רבי אהרן האדמו"ר מסדיגורא. רבי יוסף (משה) עדס. רבי חיים ב"ר משה יצחק הלוי. רבי שלום עפרי. כ. רבי אליעזר פאפו. רבי יחיאל אביו של הרא"ש. רבי יחיא קרואני. רבי סעדיה מדמוני. רבי יעיש קוריני. רבי שמעון מנחם. **כא.** רבי ישועה חויתה סופר. רבי רפאל בירדוגו. רבי משה בנין. רבי יצחק אכלופי. רבי חסן צאירי. רבי יהודה קייסי'. **כב.** רבי דוד דיין. רבי משה יעקב רביקוב הסנדלר הקדוש. רבי יחיא קריי. רבי אברהם צובארה.